

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu de Sant Just Desvern

Núm. 367
Juliol/Agost

2023

Components del tresc a Bulgària al cim del Todorka (2.746 m). Muntanyes de Pirin. En segon terme el Vihren (2.914 m), que també van pujar, i al seu darrere el Kutelo (2.909 m). Foto de Xavier Bardají.

www.santjust.org/seas

Carrer de l'Ateneu, 3 i 5 - 08960 Sant Just Desvern

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

— 1 de juliol

Sopar de Lluna Plena a Castelladral (Bages)

— 6 de juliol

Audiovisual "GR-270 Camí del Llobregat" per uns socis de la SEAS, a les 8 del vespre a la Sala Piquet

— 8 i 9 de juliol

Sortida de Veterans a la Punta SEAS (Alt Conflent)

— 15 i 16 de juliol

Excursió al Pirineu a Andorra

— 8 de setembre

Termini per lliurar fotos per al Concurs Fotogràfic de la SEAS del 2023

— 16 de setembre

Sopar de Motxilla al Pati de Les Escoles a les 9 del vespre. Durant el sopar s'anunciaran les activitats de la nova temporada, es faran els reconeixements als socis que hagin fet 25 i 50 anys de socis i es lliuraran els premis del Concurs Fotogràfic després que els assistents hagin triat la millor fotografia per votació popular

— 24 de setembre

Excursió als cingles de Costafreda (Berguedà)

— 8 d'octubre

Excursió matinal a la Balma Blava (Sant Llorenç del Munt), amb sortida de l'Escola Montseny a les 7 h

— 20 d'octubre

Conferència "Empúries i la seva significació històrica" per Jordina Sales, a les 20 h al local de la SEAS

— 22 d'octubre

Excursió a l'Alt Empordà, amb sortida del Parador a les 7 h

— 5 de novembre

Excursió matinal a la vall de Sant Marçal (Montseny), amb sortida de l'Escola Montseny a les 7 h

— 10 de novembre

Conferència "Feudalisme i castells" per Jordina Sales, a les 20 h a la Sala Piquet de l'Ateneu

— 12 de novembre

Excursió a les Torres de Fals (Bages), amb sortida del Parador a les 7 h

Normativa per als articles del butlletí de la SEAS.

- Els articles tindran un màxim de 5 pàgines del butlletí amb les fotografies incloses.

Això vol dir que el text ha de tenir unes 2.350 paraules com a màxim o 11.800 caràcters sense comptar els espais. Cada fotografia ocupa unes 110 paraules (500 caràcters), que s'hauran de descomptar del màxim. Així és que un article de 5 pàgines i 1 fotografia tindrà 2.240 paraules (11.300 caràcters) i un de 5 pàgines i 5 fotografies tindrà 1.800 paraules (9.300 caràcters) com a màxim.

- Els articles s'han de lliurar en format word.

COL·LABORACIONS

Ajuntament de
Sant Just Desvern

Art Floral i Interiorisme

FLORETO

Creu 66. Tel 933723103

CISTELLERIA BALLART

Bonavista 82. Tel 933711364

**IMMACULADA AMAT
FRANCESC HOMEDES**

TRESC PER BULGÀRIA, AGOST 2022

Coral, membres del tresc

Un cop més, un grup d'amics units per la muntanya hem aprofitat les vacances per caminar més enllà de les nostres fronteres. Aquest cop, l'objectiu ha estat Bulgària.

En aquest article recollim només la part de muntanya del viatge a partir d'alguns extractes del text original. La crònica sencera, escrita cada dia per un autor diferent, està al vostre abast a la pàgina web de la SEAS¹.

El bon rotllo del grup ha estat clau en l'èxit del viatge. Com diu el nostre cronista del primer dia: "un equip competitiu i de garantia, un onze d'autèntic luxe, amb un crac per a cadascuna de les posicions al terreny de joc"². Ens va acompanyar una guia local, Denitza Petrova, que va passar a ser una més del grup.

Les muntanyes de Bulgària

Més de la tercera part de la superfície de Bulgària (d'uns 111.000 m²), està coberta de muntanyes. Els Balcans, al nord, s'estenen horitzontalment al llarg de tot el país i donen el nom a la península balcànica. Al sud-est i centre del país és on trobem les serralades més abruptes: els Rodopes i, especialment, les muntanyes de Pirin i les de Rila. Aquestes dues serralades, de contorns afilats i vessants recoberts de pins, descarreguen aigua de desglaç durant tot l'estiu i diversos centenars de llacs d'origen glacial es combinen per formar uns dels paisatges búlgars més bonics³. Les rutes que s'expliquen en aquest article es concentren en aquestes dues serralades.

La serralada de Rila

A Rila hi trobem el Musalà, el cim més alt, no només de Bulgària, sinó de tota la península balcànica, el Parc Nacional de Rila, i en una de les seves valls, el monestir de Rila, important centre turístic i de culte on va viure com a eremita Sant Joan de Rila.

-Ascensió al Musalà. 2.925 m. 16,6 km. Desnivell: + /- 600 m

La primera ascensió al Musalà s'atribueix a Filip de Macedònia, al segle IV a.C., amb una expedició que va durar set dies⁴. La nostra expedició va fer el Musalà en un sol dia, de fet, en menys de 7 hores. En part, gràcies al telefèric que surt del ressort de Borovets, que redueix significativament el desnivell a cobrir. Citem el nostre cronista:

Uniformats amb samarreta verda sortim de Sofia i després d'una hora i mitja arribem a les muntanyes de Rila, on un telefèric ens puja fins

El Musalà. Foto de Manu Llabrés

4 MÓN EXCURSIONISTA

als 2.350 m des d'on comencem a caminar. Fets uns 5 km, amb una hora aproximada per un camí planer, arribem al primer refugi, on reposem, agafem aigua i comencem l'ascensió. El paisatge és molt bonic i anem passant un llac darrere l'altre, els anomenats Musalenski, fins arribar al segon refugi on l'ascensió es fa més forta i pedregosa. Al pic cal fer cua per fer-se la foto a la fita. Ens la fem, com no, amb l'estelada. Instal·lats en un prat del cim fem el primer pic-nic gaudint d'unes vistes increïbles.

La tornada consisteix a desfer el camí fins al telefèric de retorn a Borovets. Hem començat a caminar a les 10.30 i hem arribat el telecabina per baixar a les 17.10, total 6.40 hores incloent el pic-nic.

El Malyovitsa. Foto de Marta Gabàs

- Cim de Malyovitsa. 2.729 m. 14 km. Desnivell +/- 1.040 m.

Molt menys concorregut que el Musalà i amb un perfil espectacular. Es tracta d'una ascensió exigent, però tècnicament accessible. Ens l'explica el cronista:

Avui gaudirem d'una vall d'origen glacial coronada per una piràmide de granit, el Malyovitsa. Des de baix impressiona, recordant el nostre Pedraforca, però la part de dalt del cim es fa sense grimpada.

Sempre muntanya amunt i observant el que ens envolta: les plantes, el bosc, el paisatge. Bosc d'avets, camí serpentejant, per arribar a la zona de fora bosc on ens esperen dues terrasses precioses i amples i dos trams de pujada forta i llarga plens de pedres. A la primera terrassa sorpren un monument i unes plaques en una gran roca en memòria dels muntanyencs vençuts per la muntanya.

Després de quasi 3 hores, olorant quasi el cim, tenim la sort de dibuixar una carena ampla, generosa, bonica i amable. Finalment tots fem cim, contents: ja en portem dos a la butxaca. Fotos i estelada.

Les vistes des del pic Malyovitsa són boniques i el temps ens acompanya. Quan comencem a baixar es veu, a les profunditats d'una vall, el monestir ortodox de Rila, que visitarem en un parell de dies.

- Els set llacs de Rila. 18 km. Desnivell. +1.000m/ -1.100m

És potser la ruta més freqüentada del país, però gràcies a la nostra guia vam poder esquivar la gent. El mal temps també hi va col·laborar. El cronista ens l'explica així:

Una horeta de microbús per arribar al parc de Rila. En baixar debatem si agafar el telecadira que ens estalvia 400 m de desnivell, però que ens durà pel camí més freqüentat. Decidim superar el desnivell tot pujant a peu pel bosc i l'elecció resulta encertada ja que no trobem gairebé ningú, però talmunt com si algú ens hagués preparat el camí, vàrem collir uns ceps magnífics, gerds i nabius en una avetosa de sotabosc luxuriós i arbres imponents.

5 MÓN EXCURSIONISTA

A mesura que pugem, passem al bosc de pins, que s'acaba transformant en garriga de pins petits i atapeïts, característica d'aquestes contrades. La Denitza ens mostra com absorbir àcid fòrmic dels formiguers per tal de destapar les vies respiratòries quan les tinguem obstruïdes a l'hivern.

Arribem al primer dels 7 llacs, el "baix" li diuen (Dolnoto ezero), en una demostració d'originalitat i esforç mental. Gris metàl·lic, fidel reflex del sostre. Aquí el pendent es fa més dret fins arribar al segon llac, vora el refugi Sedemte ezera. Aquest és el llac "peix" (Ribnoto ezero), el menys profund de tots. Hi hem arribat en dues hores i mitja.

El tercer llac, és el "trèvol" (Trilistnika ezero). El temps està boig: s'alternen estones de pluja i de no pluja. Sembla que algú ens vulgui fer tornar ximpls. Arribem al quart llac o "bessons" (Bliznaka ezero), que possiblement sigui els més bonic de tots set. Una mica més de pujada i ben aviat serem al cinquè o "ronyó" (Babreka ezero). Aquí sembla que sí que toca ploure. El pendent és prou fort i la pluja decidida. Les pedres rellisquen. Tots els turistes baixen, només nosaltres pugem. En uns deu minuts arribem al sisè llac o el que podria ser-ho, ja que hem de fer un acte de fe per creure que darrere de la boira hi ha una extensió d'aigua, l'"ull" (Okoto ezero). Pel que fa al setè llac, acordem que ja està bé on està i la "llàgrima" ja la veurem un altre dia.

Ara ja som els únics que desfem camí. Al "ronyó" enfilem cap a l'altiplà que el segueix. Deixem a la dreta el camí de retorn al refugi del telecadira (evitem la gent) i seguim una traça perdedora envoltats de la màgia de la boira: caminem en silenci per un gran escenari de somnis. Sols, sense referències externes. La pluja ens fa apressar.

Una hora i mitja després arribem al refugi Skakavitsa. Prou gran, però atrotinat com tots els que hem vist. Muntem el pícnic sota un cobert, que poc protegeix de la pluja que continua caient.

Amb bon humor i refets després del dinar reprenem camí. Una nova avetosa ens espera, amb més ceps i rossinyols. Finalment arribem a la sortida del parc, diferent d'on vàrem començar, on el nostre xofer ens espera amb el seu ample somriure.

- Monestir de Rila

El darrer dia a les muntanyes de Rila, fem una petita excursió a la cova i ermita on va estar Sant Joan de Rila i acabem fent la visita al monestir. Així és la crònica del dia:

L'excursió d'avui serà ombrívola. Comencem per una frondosa fageda. Un panell ens mostra els diferents tipus d'arbres i arbustos que trobarem: tilers, bedolls, saücs, pins, avellaners, aurons, faigs, verns... Al cap de mitja hora de pujada suau, però contínua, arribem a l'ermita. Pugem una mica més i hi trobem la pedra on l'ermità anava a fer les seves oracions. Incrustada a la pedra hi ha una icona amb la seva cara i, a terra, nombroses monedes que els devots han deixat. Una font ens regala la fresca i beneïda aigua del sant. Tornem a baixar el petit desnivell i entrem a la cova on sant Joan va viure des dels vint-i-cinc anys aproximadament fins als setanta, quan es va morir, l'any 946. És un petit forat d'uns 10 metres quadrats amb un altar ple d'estampes, i una altra sortida al capdamunt. A tocar de la cova hi ha l'ermita, adossada a la pedra amb les parets plenes de frescos, actualment en restauració.

I ja hem fet tota la pujada per avui. Comencem doncs la baixada, primer per un preciós bosc de verns i després creuant camps on trobem nombroses pruneres plenes de fruits, al seu punt. Encara no hem cremat l'esmorzar, però la temptació de menjar-ne directe de l'arbre pot més. Pel camí passem pel que va ser una escola, datada el 1843. En aquella època pràcticament els únics que impartien l'ensenyament eren els monjos i els infants havien de recórrer quilòmetres per anar a una escola com aquesta, immersa enmig del bosc.

6 MÓN EXCURSIONISTA

Finalment, arribem al monestir que guarda les relíquies de sant Joan de Rila i va ser declarat patrimoni de la humanitat per la Unesco el 1983.

Les muntanyes de Pirin

La serralada de Pirin s'estén 80 km des del nord-oest al sud-est i té uns 40 km d'amplada. Té més d'un centenar de llacs glacials i algunes de les glaceres més al sud d'Europa. El mont Vihren n'és el pic més alt.

La part nord i més alta de la serralada està protegida pel Parc Nacional de Pirin, on el nostre grup va fer-hi una travessa. L'ascensió al Vihren va posar el punt final a l'excursió. Ens ho expliquen els nostres cronistes:

- Travessa pel parc de Pirin. 17 km. Desnivell: +622 m/ -1.150 m

Avui el tresc faria un interessant recorregut pels circs glacials de la serralada del Pirin, travessant llacs d'aigües transparents i colls mitològics.

Després d'un curt trajecte en furgoneta entre boscos d'esplèndides coníferes s'arriba al refugi de Vihren (1.979 m). Enfilant l'estret camí al costat sud del refugi vam arribar al primer llac, Okoto ("l'ull") ja superats els 2.000 m. Seguim la nostra ruta fins al següent llac, de la granota, punt de partida del sender cap al coll de Malka Todorina, amb pujada molt dreta que es va retorçant per fer més planer l'esforç.

Arribats al coll, les fantàstiques vistes són espectaculars inigualables. Al peu de la collada, a l'altra vessant, l'esplèndid llac gran (l'ull gran) del Todorka fitava l'itinerari de tornada. El petit queda darrere i només es veu ascendint al cim del Todorka des de la collada, tal com va fer una escissió del grup mentre la resta esperava a la riba del nou llac.

Tocava enfilar el camí de retorn amb parada per dinar al refugi de Demianitza des d'on seguiríem

Camí del Vihren. Foto de Teresa Reverter

el curs del riu. Pel camí vam tenir la companyia d'una bona colla d'isards. La seva presència i relativa proximitat s'afegia com un altre incentiu a l'entorn florit i generós. Dinar complet al refugi i últim trajecte de la llarga baixada fins arribar on ens esperava la furgoneta.

- Ascensió al Vihren. 2.914 m. 7 km. Desnivell +/- 1.000 m

Comencem el camí costerut en direcció al coll de Hvoinati, guanyarem una mica més de 1000 metres en 3 quilòmetres si fa o no fa. Podem dividir la pujada en tres trams. Un primer camí (300 m) dins del bosc, ple de blocs de volum mitjà, cobert per vegetació i que ens manté a l'ombra fent més agradable la feixuga pujada. El següent tram, encara que de caminar més còmode, no deixa descans i encara puja de valent.

La meteorologia es posa de part nostra i uns nuvolets d'ombra afectuosa ens regalen una mica de fresqueta fent més agradable l'esforç. Així

7 MÓN EXCURSIONISTA

guanyarem el replà on després de la baixada farem el dinar. De sobte ens adonem que a més d'uns quants caminadors locals tindrem nous companys de camí. Primer és un, després dos, després quatre, després 25, perdem el compte de cabirols que pasturen tranquil·lament a pocs metres de nosaltres.

Ben distrets amb l'espectacle arribem al coll, 300 metres més. Només ens queden uns 400 metres, però quins metres... Una pala final que no deixa respirar des del coll fins al cim. Finalment hi arribem, el paisatge és impressionant, visió 360 graus i Bansko als nostres peus. Fem una mica l'animal, saltant, ens fem fotos enfilats a la petita estació meteorològica i, evidentment, la foto amb l'estelada i La Vall de Verç. Comencem el descens, la baixada és agraïda, un airet fresc ens acompanya fins al coll. Seguim el descens fins al pla on fem un bon àpat per seguir la baixada, alguns més ràpids que d'altres... la cerveseta fresca crida! Al refugi de Vihren ens espera en Niki amb el bus per tornar cap a Sofia, punt final del nostre viatge.

1- Per veure la crònica completa, segueix l'enllaç

<https://www.santjust.org/seas/publicacions/Tresc-Bulgaria-2022.pdf>
o el QR...

2- Formen l'expedició: Joan Anton Pera, Elisenda Coderch, Xavi Amadó, Teresa Reverter, Xavier Bardají, Mireia Forner, Manu Llabrés, Marta Gabàs, Salvador Pont, Roser Sánchez i Anna Farré.

3- <https://www.britannica.com/place/Bulgaria>)

4- <https://bulguides.com/es/>

El grup complet al cim del Musalà. Foto de Xavier Bardají.

SALÒRIA

Ramon Prat Bofill

Pujant per la carena cap el cim del pic de Salòria. Foto de Jordi de la Riva.

Amb la intenció de fer l'ascensió al pic de Salòria, a la partió entre l'Urgellet i Vallferrera, el dia 10 de juliol de 1882, Jacint Verdaguer va passar la nit als cortals d'Os¹. Hi havia arribat per la banda de l'ermita de Santa Magdalena i dels cortals de Civís. Com el mateix Verdaguer ens explica, als cortals d'Os «no es veia fum, ni foc, ni altra claror que la de les estrelles; no se sentia lladrar un gos, ni belar una ovella, ni miolar un gat; (...) Quan ja estàvem aconsolats de dormir a la serena, en una casa apartada del poble vegérem obrir-se'ns la porta y convidar-nos a entrar un jove de divuyt anys, alt i ben plantat.»² «L'endemà, a les 6 el matí, emprenguérem la pujada d'eixa aguda y hermosa montanya»³.

Verdaguer, que fa la pujada acompanyat d'un guia, escriu les seves observacions durant el recorregut⁴: «una cascada bellíssima en forma de cabellera», «una font abundosa i fresca» i «uns verds i hermosos pradells». I acaba aquestes notes amb un

magnífic paràgraf per a descriure el que veu un cop arribat al capdamunt de la muntanya «Lo Pirineu se deixa veure des dels cims de la Vall d'Aran fins a Soldeu, clapejat de congestes tot ell, y blanchs de neu sos cims més elevats. (...) [S]e poden seguir totes les grans y petites serres d'Andorra fins a Maranges. A migdia se domina la serra de Bescaran, y a l'extrem del pelat i feréstech Cadí, com un punt final digne de tan enorme ralla, se veu la montanya de Labansa. La serra de Fórnols li fa costat; se veu Rubió a la vora, Boumort més lluny y Monsech a últim terme; y, més a prop, valls rientes y hermoses, aygües y fonts, pradells i bosquíries immenses».

D'igual manera que Verdaguer l'any 1882, el 29 d'abril de 2023, en un matí que va començar ben assolellat, una colla de companys del Grup Veterà vam pujar del poblet d'Os de Civís (1.492 m) al pic de Salòria seguint a l'inici l'anomenat camí dels contrabandistes, que travessa el pla de la Cabana i passa pel coll de Conflent (2.180 m). D'aquest punt estant, vam emprendre el fort pendent d'orientació NO, que tot resseguint sempre la carena muntanyosa que deixa a llevant els plans de la Regina, porta amb esforç fins al cim del Salòria (2.789 m). Havíem començat a caminar a les 8.53 h i arribàvem a dalt de la munta-

¹ Població del municipi de Valls de Valira, actualment denominada Os de Civís.

² «Excursió a l'Alt Pallars», dins Jacint Verdaguer, *Excursions i Viatges*, Ed. Barcelona, 1991, p. 17

³ *Ibidem*, p. 18.

⁴ *Ibidem*, p. 18-19.

nya a les 11:47 h exactament. Poc menys de tres hores per un desnivell positiu de gairebé 1.300 m. En el trajecte, vam poder travessar boscos magnífics, resseguir camins herbats unes estones, pedregosos les altres, gaudir de la remor sedativa de l'aigua del riu, encimbellar-nos amb pas constant i regular per l'empinada costa pelada cap al nostre objectiu, gaudir de les vistes muntanyoses, de la profunditat del paisatge, de la tènue fressa de la natura i, per damunt de tot, obtenir al final la sensació de benestar i de satisfacció que produeix la pràctica excursionista.

He sortit a parlar de Verdagner, perquè la coincidència en l'objectiu –encara que més humil el del Grup Veterà– ens dona l'ocasió de reflexionar sobre el sentit excursionista del poeta i de preguntar-nos si els excursionistes d'avui, en general, anem a la muntanya amb propòsits semblants.

Verdagner excursionista

La crítica literària ha avançat molt en l'estudi de Verdagner, però en el conjunt de tot el que s'ha dit, les paraules introductòries de Josep M. de Casacuberta l'any 1953 en la primera edició del treball *Excursions i sojorns de Jacint Verdagner a les contrades pirinenques*⁵ donen la clau que fa possible descobrir les raons que mouen Verdagner a pelegrinar pel Pirineu: explorar i conèixer les muntanyes i contrades pirinenques per obtenir el material necessari per a la composició del Canigó. Segons Casacuberta, la concepció de la fantàstica volada de Gentil i Flordeu per damunt de la gran serralada estimulà la fantasia de Verdagner i va contribuir a suggerir-li l'argument de l'obra⁶. Verdagner es va comportar al Pirineu com un explorador que observa, investiga la història, l'orografia, la flora, i anota les

llegendes, les tradicions locals i les singularitats del llenguatge, amb la mateixa actitud dels primers exploradors dels territoris encara desconeguts de Catalunya, moguts per l'interès de descobrir-ne les riqueses naturals i culturals. Quan Verdagner puja al Salòria, l'excursionisme institucionalitzat a Catalunya fa tot just sis anys que havia aparegut; va ser amb el naixement de l'Associació Catalanista d'Excursions Científiques (1876), una entitat en la línia del primer moviment alpinista europeu desenvolupat a principis del segle XIX, però molt orientada als objectius de descoberta geogràfica del món que havien donat lloc a la fundació de la Royal Geographical Society of London (1830).

La descoberta de la bellesa del paisatge

L'element científic i de descoberta que mou l'organització de l'excursionisme als segles XIX i XX i els motius d'inspiració literària que encoratgen Verdagner a emprendre les seves expedicions pirinenques tenen encara un altre component de llarga tradició cultural com és el de la descoberta de la bellesa del paisatge i d'escriure'n les experiències, una actitud que semblaria arrencar del poeta humanista italià Francesco Petrarca (1304-1374) amb el relat de la seva ascensió al Mont Ventoux (Provença) el 1336, i encara de molt més endarrere, amb la narració que l'historiador romà Titus Livi va fer de l'ascensió de Filip V de Macedònia (238 - 179 aC) a les muntanyes de l'Hemo de Tesàlia (Balcans) per observar els mars Adriàtic i el Pont Euxí (mar Negra).

⁵ Editada per Editorial Barcino, Barcelona 1953. L'any 2002, se'n va fer una segona edició facsímil de la primera en commemoració del centenari de la mort de Verdagner.

⁶ *Op. cit.* P. 6.

«Avui, mogut només pel desig de veure l'extraordinària alçada del lloc, he pujat al cim més alt d'aquesta regió, al que no sense raó anomenen Ventós» (Francesco Petrarca, *Rerum familiarum*, llibre IV de les *Epistolae*).

L'edició més actual de l'ascensió al Mont Ventoux és la prologada per l'escriptor i alpinista Eduardo Martínez de Pisón i traduïda pel professor Iñigo Ruiz Arzalluz⁷. Les referències fetes als orígens de l'esperit excursionista són del mateix Martínez de Pisón, el qual també surt a parlar dels comentaris de Burckhardt⁸ sobre la consideració del paisatge com una cosa bonica de contemplar, i del naixement de l'alpinisme, personificat aquí en Petrarca, com un sentiment d'estar a la muntanya i un desig de pujar als cims. És l'aparició d'una actitud nova de la persona, que va "a la recerca de la resonància d'un estat de l'ànima" i, segons Herzog, "que puja a aquelles altures [de les muntanyes] a buscar la pau interior"⁹.

L'esperit alpinista actual

Fetes aquestes consideracions ens preguntem sobre quins punts de coincidència hi hauria entre les actituds muntanyenques del passat i les actuals. Segurament que trobaríem opinions diverses: hi hauria qui entendria l'excursionisme com una manera de fer esport i promoure la salut, qui hi veuria la descoberta del paisatge i de la natura com a cosa predominant, o qui l'entendria com una necessitat d'unió amb la natura, o una recerca del benestar, i també qui el veuria com un conjunt de diferents d'aquests factors.

La nostra ascensió al Salòria

El 29 d'abril de 2023, uns quants amics del Grup Veterà vam anar al pic de Salòria. Segurament que tots els que hi érem

Cim del pic de Salòria. Foto de Josep Gil.

compartíem el desig de caminar, l'objectiu d'obtenir el plaer de pujar-hi i de veure i gaudir del panorama muntanyós que envolta el pic; la voluntat de compartir valors com l'esforç, la constància o la determinació; la necessitat de gaudir de la natura entre converses, i, al capdavant, les ganes de passar unes hores agradables tot fent una activitat que reporta benestar i millora física. Cadascú a la seva manera, tots ens sentíem cridats pels mateixos valors de l'excursionisme modern que van donar sentit a la tradició muntanyenca d'aquest país.

«La vida que anomenem benaurada la trobem en un lloc alt, i estret és el camí, ens diuen, que hi porta. També s'hi interposen moltes muntanyes, i s'ha de pujar de virtut en virtut per una escala sublim; al capdamunt hi ha el final de totes les coses i la meta del nostre viatge»¹⁰

⁷ Francesco Petrarca, *La ascensió al Mont Ventoux*. La línea del Horizonte Ediciones, 2019.

⁸ Jacob Burckhardt, *La cultura del renacimiento en Italia*. Akal, 2004.

⁹ Són paraules, respectivament, de Charles Gos, *L'Épopée alpestre [...]*. Victor Attinger, 1944, i de Maurice Herzog, *La Montagne*, Larousse 1956, citades pel mateix E. Martínez de Pisón.

¹⁰ Paraules de Petrarca, *op. cit.* inspirades en l'*Evangelii* VII, 14 de Sant Mateu.

XLVI MARXA DE REGULARITAT FULGENCI BAÑOS 14 DE MAIG DE 2023 AL VALLÈS OCCIDENTAL

CLASSIFICACIÓ	DORSAL	EQUIPS	PUNTS
1	18	BERNAT MACIÀ - NURIA PALOMAR - NAILA MACIÀ	18,5
2	6	JORDI DE LA RIVA - NURIA MITJANS	21,0
3	3	ALBERT MALARET - CARLES ORRIOLS	21,0
4	15	FELIP LINARES - ROSER IGLESIAS	23,5
5	11	JOAN GOMEZ - AINA BAS	24,0
6	12	FRANCESC CASTILLO - ÀNGELS GUIRAO	24,0
7	19	ANNA FARRÉ - XAVIER BARDAJÍ	26,5
8	8	LLUÏSA SANMARTIN - JORDI PORCUNA	27,0
9	7	FRANCESC BLASCO - BRUNO BLASCO - JANA MORA	27,0
10	1	MARIA GARCIA - JOSEP MILÀ	27,5
11	10	ELISENDA CODERCH - PACO MORENO	27,5
12	14	LAURA POLL - ÀLEX MARTIN - MARIA CONCELLON	28,5
13	2	ANNA GOMEZ - POL BAS	30,0
14	5	ANNA SIMÓ - JOAN J. GONZALEZ	30,0
15	9	JOSEP M ^a BALLART - MARIA CONSUL	30,5
16	16	GASPAR ORRIOLS - LIDIA CAMPS	30,5
17	17	PEP GIL - ÀNGELS CASTILLO	32,0
18	13	XAVIER AMADÓ - TERESA REVERTER	34,5
19	4	LOURDES BARRERA - JOAN POLL	36,0

Bernat Macià, Núria Palomar i la Naila Macià, guanyadors de la XLVI Marxa de Regularitat Fulgenci Baños de 2023. Foto de Jordi Farràs.

LA MITJA DESVERN A LA CATEGORIA DE LES CLÀSSIQUES

Taula de Redacció

Sortida d'una de les curses. Foto de Ramon Prat.

Dissabte 6 de maig de 2023 va tenir lloc amb un gran èxit la IV edició de LA MITJA DESVERN, amb una inscripció de 400 participants, que es van repartir entre les modalitats de 8, 15 i 21 km de recorregut.

La MITJA DESVERN d'aquest 2023 va complir de manera absoluta els compromisos anunciats i va mantenir l'esperit competitiu d'una cursa de muntanya, reunint esport i natura, i donant a conèixer l'entorn santjustenc del Parc Natural de Collserola. L'ambient de competició ja era evident durant la recollida de dorsals la tarda de divendres al local de la SEAS, i es va manifestar de ple al matí de dissabte, amb l'emoció que transmetien les expressions de les corredores i els corredors, i amb la intensitat en què es va desenvolupar tota la cursa, des del llançament del pri-

mer coet a les 9.00 h, pels camins i corriols de la bonica vall de Sant Just, de la serra del Ginestar, el turó Rodó, el de la Coscollera i el puig d'Ossa –o muntanya de Sant Pere Màrtir-. Poder córrer en competició o simplement participar caminant en aquesta cursa de muntanya en un espai tan magnífic com el d'aquest indret del parc natural de la Serra de Collserola va ser un goig i una experiència inesborrable per als participants, que van acabar satisfets i

agraïts per l'alt nivell i pel bon acolliment de l'organització i per la cordialitat dels voluntaris i voluntàries, i amb les ganes de repetir l'any que ve aquesta prova, ara ja dins de les clàssiques del calendari de curses de muntanya del país.

Pocs minuts abans de les 12 del migdia, tot coincidint amb l'arribada dels darrers participants, va començar el repartiment de premis als corredors i corredores que havien fet els tres primers millors temps en cadascuna de les tres distàncies. L'acte de lliurament de trofeus va comptar amb la presència de l'alcalde de la vila, Joan Basagañas, del regidor d'Esports, Toni Collantes, del president de l'Ateneu, Miquel Obradó, el vicepresident de la SEAS, Josep Gil i la directora tècnica de l'empresa Innoaesthetics Núria Tugas.

CLASSIFICACIÓ 4a MITJA DESVERN 2023

21 Km Femení

Liliana Cunha	01:57:46
Sílvia Roca Riera	01:58:33
Duna Riba	01:59:02

15 Km Femení

Adriana Modrego Muñoz	01:21:19
Txell Llinàs Pons	01:23:17
Montse Pujol Marzo	01:25:09

8 Km Femení

Sònia Canals Oliver	00:40:14
Lucía Quintela	00:41:30
Núria Garcia Alibau	00:42:30

21 Km Local Femení

Lucila Restifo	02:46:41
----------------	----------

21 Km Masculí

Héctor Aguilar Guillén	01:37:05
Albert Sasot Vaño	01:38:07
Martin Hops	01:41:07

15 Km Masculí

Sergi Villena Romero	01:07:22
José M. Acevedo Fernández	01:09:58
Ricard Anguera Camós	01:10:05

8 Km Masculí

Sergio Domínguez Vaqueras	00:32:47
Carlos Gámez Ruíz	00:33:17
Carlos González Romero	00:33:57

21 Km Local Masculí

Guillem Amor Cervera	01:52:39
----------------------	----------

Un moment de la cursa.

Guanyadores de la cursa
femenina de 15 km.
Foto de Lluís Tarrés.

ACTIVITATS DE LA SEAS DELS MESOS ABRIL I MAIG DE 2023

Cicle "Geografies literàries amb veu de dona" i excursió a les muntanyes de Prades

14/04/2023 - Conferència "Montserrat Abelló, la dona que estimava la vida i les paraules" per Montserrat Palau, a la sala Piquet amb una bona assistència.

16/04/2023 - L'excursió llarga sortí de Vilaverd pel PR C-17 fins al poblet de Rojals i després davallà pel barranc de la Vall fins passat el seu Molí. Recorregut de 14,5 km amb un desnivell acumulat de +/- 800 m. La curta va anar des de les Masies de Poblet fins a Montblanc passant per l'ermita de la Santíssima Trinitat i la de Sant Miquel, amb un recorregut de 10 km i un desnivell acumulat de 295 m. L'assistència fou de 34 persones.

Secció Jove. Excursió a la vall del Matarranya i tossal dels Tres Reis

15-16/04/2023 - Sortida al parc natural dels Ports. En la primera etapa vam fer tossal dels Tres Reis i va concloure al Corral del Quinto, on vam fer nit. L'endemà vam passar pel Parrissal de Beseit. El recorregut, entre les dues etapes, fou de 39 km i 1.600m de desnivell+ amb 8 participants.

Secció Infantil. Excursió a la Mola de Sant Llorenç del Munt

22/04/2023 - Excursió a la Mola de Sant Llorenç del Munt, amb 31 familiars i 20 nens/nenes.

Matinal. La vall d'Horta (Sant Llorenç del Munt)

30/04/2023 - Excursió circular amb inici i final a Sant Llorenç Savall passant per la carena del Ricó, torrota de la Roca, riera d'Horta, Marquet de les Roques i la Muntada, amb 9 excursionistes.

4a Mitja Desvern

06/05/2023 - 4a Mitja Desvern amb una participació de 400 inscrits, el màxim permès, entre totes les categories. Curses masculines i femenines de 8, 15 i 21 km de recorregut per Collserola.

Cap de setmana a Mallorca. "Ruta literària amb veu de dona"

06-07/05/2023 - Dissabte 6 de maig es va fer un recorregut des del Portell de Cúber fins a Sóller passant per l'embassament de Cúber, Cases de Binimorat, Coll de Lofra, en aquest punt un grup va pujar al puig de Lofra (1.091 m), cases de Lofra, baixant pel magnífic camí de ferradura de muntanya empedrat del barranc de Binia-raix, Binia-raix i Sóller. Recorregut de 13 km i +113/-840 m de desnivell, sense comptar el pic de Lofra. Diumenge 7 recorregut en autocar visitant Randa i el santuari de Cura, Santanyi, Manacor i Lluçmajor. El guia dels dos dies va ser en Gaspar Valero. Hi van participar 34 persones.

XLVI Marxa de Regularitat Fulgenci Baños al Vallès Occidental

14/05/2023 - La XLVI Marxa de Regularitat va transcórrer pel Vallès Occidental amb 19 equips i 41 partici-

Secció Jove. Excursió Montserrat

20/05/2023 - Sortida molt ben parida, que segurament repetirem adaptant-la a nous recorreguts. Vam fer una ruta circular per Montserrat amb sortida des del pàrquing de l'Àrea de descans dels Degotalls unint les 13 ermites de la part est del massís, la capella de Sant Miquel i la Balma de Sant Martí. També vam ascendir al cim de Sant Jeroni. Recorregut d'uns 15 km (+5 km des de l'aparcament) amb un desnivell de 948 metres.

Matinal. Ruta Prehistòrica de La Roca (Vallès Oriental)

21/05/2023 - Excursió a La Roca del Vallès, passant pels dòlmens de Can Planes, de Céllecs, de Can Gol II i Can Gol, i pedres foradades de les Tres Creus i de les Orenetes, amb 10 participants.

Secció Infantil. Excursió a Bruguers (massís del Garraf)

21/05/2023 - Circular des de l'ermita de Bruguers del Garraf passant pel castell d'Eramprunyà i la Sentiu amb 12 familiars i 20 nens/nenes.

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 27 de març de 2023

Altes: Josep Bassó Alemany (1266) i Núria Ferrer Prat (1267)

Baixes: Xavier Fuentes (930), Maria José Borreguero (1215)

— El Francesc Blasco passa a ser el representant de la SEAS al Consell Consultiu del Parc de Collserola, substituint la Teresa Reverter a qui agraïm la feina feta en els darrers anys.

— Comentem la nostra assistència a les reunions convocades per l'Ajuntament on es demanava l'opinió ciutadana sobre la planificació urbanística del sector de la Bonaigua, on es va posar de manifest la posició contrària dels veïns de Bellssoleig. També es va comentar el tema del projecte immobiliari dels Garrofers, el qual tindrà impacte a la Vall tot i que estigui fora del Parc de Collserola.

— A causa del deteriorament de la Balconada Fulgenci Baños a Can Ginestar, es decideix de fer una instància a l'Ajuntament demanant la seva restauració.

— Es decideix crear un formulari per a realitzar les inscripcions a les excursions a través del web, estalviarà feina i esdevindrà més àgil per a les inscripcions.

— El Pere Aceitón ens ha fet saber que la Diputació ja no s'encarrega de restaurar o reparar la senyalització del nostre PR en el sector urbà de l'indret de Sol Solet i que cal adequar-la després dels canvis urbanístics fets. Aquesta restauració li correspon a l'Ajuntament i el mateix Pere s'encarregarà del tema i en el cas que calgui alguna altra acció des de la SEAS ja ens ho farà saber

Reunió del 24 d'abril de 2023

Altes: Rubén Cebrián Romero (1268), Arrate Saez Calvo (1269), Emma Cebrián Saez (1270), Unai Cebrián Saez (1271), Ferran Escarré Bou (1272), Montserrat Baeza Jiménez (1273), Maria Ponce Crisol (1274), Bernat Poll Crespo (1275), Biel Fort Ramos (1276), Andreu Guerrero Puig (1277), Sílvia Lozano García (1278) i Adrià Esteban Weitzmann (1279)

Baixes: Margarita Masip (1194), Margarita López (1085), Rosa Marí (1113), Arnau Blanc (1114)

— El Marc ens informa que l'excursió a la Mola de Sant Llorenç del Munt va ser un èxit en tots els aspectes, amb 51 participants entre nens i pares.

— El 31 de març es va tramitar la instància a l'Ajuntament per a la reparació de la Balconada Fulgenci Baños i, de moment, no hem rebut resposta.

— La Federació ens ha enviat una invitació per assistir el 9 de maig a les 17 h al Palau de la Generalitat a un acte de reconeixement a la feina que fan els cuidadors dels senders. Hi anirà el Pere Aceitón, responsable del manteniment del nostre PR C-164.

— Assistim a una nova reunió convocada per l'Ajuntament al Casal de Joves per a tractar el tema urbanístic de la Vall en la qual els veïns de Bellssoleig han presentat una proposta contra l'edificació del terreny prop de l'antiga bòbila de Can Padrosa.

BUTLLETÍ DE LA SEAS. ANY 90. No. 365

Taula de redacció — Leonci Canals, Ferran de la Fuente, Maria Garcia, Jordi Gironès, Ramon Prat i Agustí Revilla.

Autoedició — Leonci Canals

Tramesa — Elisabeth Bart

Disseny — Toni Royo

Correcció de textos — Servei Local de Català de Sant Just Desvern

Impressió — NB Comunicacions

ÍNDEX

- Portada** — Components del tresc a Bulgària al cim del Todorka (2746 m)
- 02** — Calendari
- 03** — Tresc per Bulgària, agost de 2022, coral per alguns membres del tresc
- 08** — Salòria, per Ramon Prat
- 11** — Classificació de la XLVI Marxa de Regularitat Fulgenci Baños 2023
- 12** — La MITJA DESVERN a la categoria de les clàssiques, per Taula de Redacció
- 14** — Activitats de la SEAS dels mesos d'abril i maig de 2023
- 15** — Informació de la SEAS

La Secció Jove de la SEAS a Ràdio Desvern. Foto de Núria Garcia.

SEAS, entitat esportiva núm. A01824